

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, ἐπιδιορθωθείσά τε καὶ ἐπιμελῶς ἐπεξεργασθεῖσα

ΥΠΟ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τοῦ ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ

τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Γέροντος

Χαλκηδόνης Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Καὶ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Χιλῇ φιλορθοδόξων

Εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. Ζ. ΓΑΖΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

36

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1832

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

ΔΙΟΤΟΛΟΓΙΑ
ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

**Ο ΑΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**

**ΕΥΘΥΜΙΟΣ
ΣΑΡΔΕΩΝ.**

Ποιμήν ἄριστος εὐκλεοῦς Χαλκηδόνας
Ἱερόθεος δέδωκεν εὐσεβοφρόνως.

Σὴν εἰκόνα Ὅσιε εἰς τυπουγράφου
Χάριν νέμοις ὦ, καὶ λαῶ χριστοτύμῳ

ΕΡΕΥΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΕΡΕΥΝΑ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

Θεωρηθεῖσα, ἐπιδιορθωθείσά τε καὶ ἐπιμελῶς ἐπέξεργασθεῖσα
ΥΠΟ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τοῦ ἐκ Μηθύνης.

Δεύτερον ἤδη Τύποις ἐκδοθεῖσα, φιλοτίμῳ δαπάνῃ
τοῦτε τε Σεβασμιωτάτου Ἀγίου Γέροντος
Χαλκηδόνος Κυρίου Κυρίου

ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Καὶ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ Χιλῇ φιλορθοδόξων
Εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. Ζ. ΓΑΖΗ.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ

ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ.

1852.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

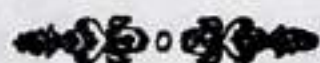
« Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί,
ἀθανασία γὰρ ἔστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ
παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. »

Σοφὸς Σολομών.

Τῷ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤῷ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤῷ
ΑΓΙῷ ΓΕΡΟΝΤΙ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ
ΚΥΡΙῷ ΚΥΡΙῷ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

*Οἱ φιλενσεβεῖς Χριστιανοὶ
ἀνατιθέασιν.*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

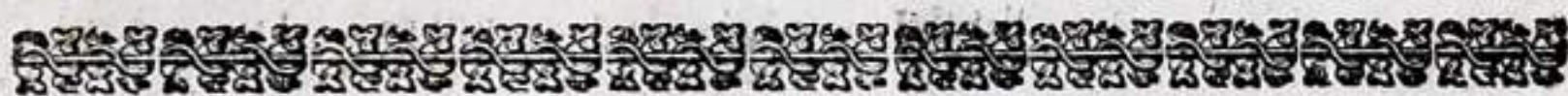
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

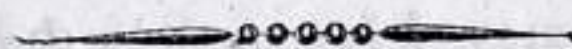

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

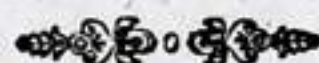
ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΑΡΔΕΩΝ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Κς'.

*Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος,
καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου
Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.*

*Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν
σίχους ς'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Γ'.
καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια Γ'.*

Τῆς ἑορτῆς. ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστηριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ρομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβίμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· καὶ γὰρ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν· οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ ἦν διέμεινε Θεὸς ὢν ἀληθινός, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν· αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένω γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμῶν! ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοὶ προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένου· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Ἀγίου. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀνακλιθέντα Θεὸν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, ἀντλλοίωνον λόγον, ἐκήρυκας τρισμάκαρ, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάνθρωπον τέλειον· οὗ τὴν εἰκόνα Εὐθύμιε προσκυνῶν, αἰκισμοὺς πολλοὺς ὑπήνεγκας.

Γενναιοτάτῃ καρδίᾳ καὶ σταθερῷ λογισμῷ, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κυρίου, σεβασμίας εἰκόνης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὸν δυσεβῆ, κατεβρόντησας λέοντα· ὅθεν πικραῖς ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς, προσωμίλησας Εὐθύμιε.

Σὺν ταῖς Ἀγγέλων χορείαις, Πάτερ Εὐθύμιε, τῷ θρόνῳ τῷ ἀστέκτῳ, παριστάμενος μάκαρ, μνημόνευε τῶν πίστει τὴν ἱεράν, εὐφημούντων σου ἄθλησιν, καὶ ἀνυμνούντων ἀπαύστως τὰ εὐκλεῆ, καὶ σεπτὰ σου κατορθώματα.

Δόξα. ἦχος πλ. β'. Τοῦ Ἀγίου.

Πάρεστιν ἁρμοδίως ἐν τῷ παρόντι, μετὰ τοῦ θεοπάτορος Δαβὶδ προσφθέγγασθαι· Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ. τετίμηται γὰρ σου ἡ μνήμη πρὸς Θεοῦ, τοῖς παραδόξοις θαύμασιν, Ἱεράρχα Εὐθύμιε. Τὸ δε πολύαθλόν σου σκῆνος, πρόκειται πᾶσι τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγὴ ἀδάπανος ἰαμάτων. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν ταῖς ὑμνηταῖς σου, φωτισμὸν παρὰ Θεοῦ, καὶ ἰλασμὸν ταῖς πρεσβεΐαις σου.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντός σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Εἰς οὕτω τὸ Προκείμενον.
ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

σίχος. Ἐγνώρισα ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

σίχ. Καὶ εἶπα. Νῦν ἡρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

σίχ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρείσσων γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. Εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γινῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὕρισσυσιν χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκαχοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς

σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες· Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν ἐξολεῖται, χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, γλῶσσα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται· Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν· Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸν ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου· Ἀποθανόντων δίκαιως ἔλειπε μετὰ μέλλον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἀδικία. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής· Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος· Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατόρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα· Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται· μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀχιλῆδωτος· Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἐμαυροῦ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενή.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἤχος α'. Τῆς Ἑορτῆς.

ΔΟΞΑ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεέμ ἀκούω, ὑπὸ ἄσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε εἰς φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινούς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

Ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀγίου.

Εὐφραίνεται σήμερον λαμπρῶς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, παμμάκαρ Εὐθύμιε. Τράπεζαν γὰρ παρατιθεμένη πνευματικὴν τὸ πολύαθλον σῶμά σου, θεῖον τε κρατῆρα κεράσασα, τὴν ὑπὲρ τῶν σεβασμίων εἰκόνων ὁμολογίαν σου, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν. Ὅθεν κατατρυφῶντες τοῖς θαυμασίοις σου Ὅσιε Πάτερ, αἰτοῦμεν σε πρεσβεύειν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος β'.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν ἐνδεδυμένος, ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, καὶ τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως ἀναλαβὼν, τῶν αἵρετικῶν εἰκονομάχων ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας· τοὺς δὲ πόδας ὑποδήσας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μέχρι τέλους ἀντέστης ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνιζόμενος· λοιπὸν ἀπόκειται σοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει σοι ὁ Κύριος, ᾧ νῦν παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τὴν πρακτικὴν τῶν ἀρετῶν ἡμφιεσμένος διπλοῖδα, καὶ μυστικαῖς θεωρίαις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, κατὰ τὸν μέγαν Σαμουὴλ, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἐλειτούργησας. Τὴν ἀρβραγῇ δὲ πίστιν, ὡς ὁ θεῖος Ἀαρὼν τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως ἐν τῇ καρδίᾳ φέρων, σεαυτὸν θυσίαν ἁμῶμον τῷ δεσπότῃ προσήγαγες, Ἰεραρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων ἐφάμιλλε, θαυματουργέ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Ανεπιστρόφῳ λογισμῷ τὴν εὐθεΐαν τῶν ἀρετῶν πορείαν ποιοῦμενος, καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς τὸ ὀπτηκὸν τῆς ψυχῆς καθηράμενος, ὅλος φωτοειδὴς ἐχρημάτισας· ὅθεν θεοκρίτῳ ψήφῳ ἐπὶ τὴν λυχνίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας ἀνενεχθεὶς, ταῖς ἀκτίσι τῆς εὐσεβείας τὴν ὑψήλιον πᾶσαν κατηύγασας· τῶν μὲν πιστῶν σελαγίζων τὰς διανοίας τοῖς ὑπερφώτοις δόγμασι, τῶν δὲ εἰκονομάχων ἐμπιπρῶν τὰ ἀχρηῶδη διδάγματα· οἷς καὶ μέχρις αἵματος ἀντιταξάμενος, τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπεΐληφας ὥ καὶ πρεσβέυων μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν πίστι καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα. ἤχος πλ. α.

Ημέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐθυμίας ἀνάπλεως, ταῖς πέρασιν ἀνέτειλε σήμερον μετὰ τῶν γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἢ τοῦ Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου πανένδοξος μνήμη, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταφωτίζουσα, ταῖς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τὸ πολύαθλον αὐτοῦ περικυκλοῦντες σκῆνος, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν, λέγοντες· χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· χαίροις τῶν Ἱεραρχῶν τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν ὁμολογητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· χαίροις τῆς ἐβδόμης Συνόδου ὁ ὑπέρμαχος, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑψηλῆς διαπρύσιος· πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τῆς ἐορτῆς.

Ορῶσα σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν δημιουργὸν καὶ κτίσιν τῶν ἀπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται. Ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφῆπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται. Καὶ μάγοι μὲν Περσίας Βασιλεῖς ἀσέροι ὁδηγούμενοι, ποιμένες δὲ θαυμαζόντες, Θεὸν σὺν τῇ Τεκούσῃ σὲ προσκυνοῦσιν ὡ τοῦ θαύματος! ὁ τροφὸς τρέφεται ὑπὸ Μητρος Παρθένου, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

ΧΑΐρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ θεοφόρε Εὐθύ-
μιε, χοροὶ γάρ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ νοερῶν λειτουργῶν, τὸ
σὸν πνεῦμα Πάτερ καταστέφουσι, πιστοὶ δὲ τὸ πάντιμον, καὶ
πολύαθλον σῶμα σου, νῦν προσκυνοῦντες, καὶ πιστῶς ἀσπαζό-
μενοι, χάριν ἄφθονον, δαψιλῶς ἀρυώμεθα, πάθη ἀποκαθαίρου-
σαν καὶ νόσους διώκουσαν, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, καὶ
ἱεραῖς σου δεήσῃσιν, αἰεὶ ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

ΧΑΐρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, παιδρυνομένη τοῖς λαμπροῖς
σου παλαίσμασι, τὸ πάλαι γάρ γυμνωθεῖσαν, τῆς τῶν εἰκόνων
σεπτῆς, εὐκοσμίας, Πάτερ, κατεκόσμησας, διδοὺς τὴν ἀρχαίαν
τε καὶ οἰκείαν λαμπρότητα, τέρπεται νῦν δὲ, ἐν τοῖς κόλποις
κατέχουσα, τὸ πολύαθλον καὶ μυρίπνοον σῶμά σου, κόσμον ὡς
ἀναφαίρετον, καὶ δόξαν ἀκήρατον, ὃ προσκυνοῦντες ἐν πίστει,
τὸν ἱλασμόν ἐξαιτούμεθα ἡμῖν δωρηθῆναι διὰ σοῦ καὶ τὴν εἰ-
ρήνην, μάκαρ Εὐθύμιε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ
ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

ΦΕγγει τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, προκαθαρθεῖς, τὴν θείαν χά-
ριν τοῦ Πνεύματος, ἐδέξω ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπαυξήσας λαμ-
πρῶς, τὸ δοθέν σοι τάλαντον θεόληπτε, εἰσῆλθες γηθόμενος,
εἰς χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, συναγελάζων ταῖς ἀύλοις δυνάμεσι,
καὶ τὴν αὔλον φωταυγίαν δεχόμενος, μέμνητο τῶν τιμώντων
σου, ἐν γῇ τὸ πολύαθλον, καὶ ἱερώτατον σκῆνος, Ἱερομάρτυς
Εὐθύμιε, Χριστὸν ἰκενεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Τὸ τῆς Ἱεραρχίας θεόσδοτον χάρισμα τοῖς μαρτυρικοῖς
συμμίξας ἀγωνίσμασι, καὶ ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκίμως ἐνδιαπρέ-
ψας, ὁμολογία τὸν βίον ἐλάμπρυνας. Ὅθεν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας καμάτοις τὴν τῶν εἰκονομάχων ἐκπολεμήσας αἵρεσιν, καὶ τὴν τῶν θείων εἰκόνων τιμητικὴν προσκύνησιν διὰ τῶν ἔργων βεβαιώσας, τό τῆς πίστεως κράτος ἐν τοῖς πέρασιν ἡγείρας. Νῦν δὲ Χριστῷ παριστάμενος τῷ πνεύματι, ὁμολογητὰς Εὐθύμιε, καὶ ἡμῖν καθορώμενος τῷ σώματι, τὰ πρὸς Θεὸν ἡμῖν ὡς ἄλλος Μωϋσῆς καθυπουργήσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· ὁ αὐτός Τῆς ἐορτῆς.

ΕΝ Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα, Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Πρῶτον τῆς ἐορτῆς ἦχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ. Δόξα τοῦ ἁγίου· ὁ αὐτός.

ΚΑΙ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ τροπάρια·
εἶτα τὰ Καθίσματα.

Μετὰ τὴν ἀ. στιχολογίαν. Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.
ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

ΔΩΡΑ τίμια Χριστῷ προσῆξας, νηπιάσαντι ἐκ τῆς Παρθένου, ἀντὶ χρυσοῦ μὲν τὴν πίστιν τὴν ἄρρηκτον, ἀντὶ λιβάνου δὲ βίου τὸ ἄμεμπτον, καὶ ἀντὶ σμύρνης τὸ τίμιον αἷμά σου, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστῷ γυναικὸς βοᾷ ἐξ ὁρῶν, ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφαίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμένων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ιχώρας μαρτυρικοῦς, ἀντὶ λιθάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, σὺ Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεξας, τὸν δυσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου σὺ μιμητῆς, τοῦ πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ετήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαρητωμένη Πανάχραντε.

Καταβασίαι.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων. καί

Νεῦσον πρὸς ὕμνους.

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τοῦ Ἀγίου.

ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εχθυμίας ἐμπλεως, καὶ θυμηδίας ἀρρήτου, φερωνύμως Ὅσιε,

ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ἔφερεις πικρῶν βασάνων τὰς ἀλγυδόν-
νας, στέφανον τῆς ἀφθαρσίας σοὶ προξενούσας, διὰ τοῦτο ἀνε-
δείχθης, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἔνδοξος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἐν εἰκόνι τυπουμένῳ θεανδρικῷ χαρακτῆρι ἐνατενίζων, καὶ
διὰ τῆς προπτύξεως τὴν σχετικὴν ἀπονέμων προσκύνῃσιν καὶ
τιμὴν, τὰς ὄψεις καὶ τὰ χεῖλη καθηγιάζεις Ὅσιε, δι' αὐτῆς δὲ
πρὸς τὸ θεῖον ἀρχέτυπον διαβιβάζων τὸν νοῦν, καὶ τῷ γλυκυ-
τάτῳ ἔρωτι τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως τιτρωσκόμενος, τὰ τῆς θεό-
παιδος θαύματα, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων τὰ κατορθώματα
ἱστορεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι συνοδικῶς ἐβεβαίωτας, ὧν τὸν βίον
καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνας ζηλώσας, Βασιλεῖς πα-
ρανόμους διήλεγξας, τὴν τῶν θείων εἰκόνων προσκύνῃσιν δυσε-
βῶς ἀθετήσαντας. Ὅθεν καὶ διωγμοὺς ἀνδρειοφρόνως ἐγκαρ-
τερήσας, καὶ ὁμολογία τὸν βίον ἐπισφραγίσας, εἰς οὐρανοὺς
στεφανηφόρος, περιχαρῶς ἀνελήλυθας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,
τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος ἔνδοξος.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ευθύμιον πιστοὶ, τὸν Χριστοῦ Ἱεράρχην, ἀθλήσαντα στέρ-
ρῶς, καὶ ἐχθροὺς καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, καὶ
ὠδαῖς καταστέψωμεν· καὶ γὰρ ῥήμασιν, εἰκονομάχων ἐλέγξας,
τὴν δυσσέβειαν, ἐν παρρησίᾳ κηρύττει, εἰκόνων προσκύνῃσιν.

Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΝ φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέχθης, μακρόθυμε Σω-
τήρ, νηπιάσας βουλήσει. Ποιμένες δὲ σὲ ὕμνησαν, μετ' Ἀγ-
γέλων κραυγάζοντες. Δόξα, αἶνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι,
καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ δ' ἦ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ραβδος ἐκ τῆς ρίζης, Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ· ἐκ

Ο τὰς αὐλούς Οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, σήμερον γεγέννηται, αὐτῷ οὖν βοήσωμεν, δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καταβασίαι.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ
Γένους βροτείου.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἀγγέλον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν, ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε φιλάνθρωπε.

Εν δούλοις τῷ Καίσαρι, δόγματι, ἀπεγράφης ποθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοῖκος, ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας

Ιδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φυσὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰκὼν, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσας σου τὴν εἰκόνα, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Εὐθύμιος ὁ ἐνδοξος.

Σοὶ Δέσποτα ποιμὴν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, ἐκχυθέντων αἱμάτων, παμμάκαρ ἱερώτατε.

Ανέστειλας ὁρμὴν, τῶν ἀθέων Εὐθύμιε, τῇ ῥύμῃ τῶν διδασκῶν σου, σχετικῶς τὴν εἰκόνα, τιμήσας τοῦ Κυρίου σου.

Δόξα· ὁ αὐτός. Τὴν ὠραιότητα.

ΥΠὲρ τῆς πίστεως ἀγωνισάμενος, ποιμὴν πολύαθλε, διπλοῦς ἀπείληφας, καὶ τοὺς στεφάνους πρὸς Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀγ-
νοθέτου· οὗ τὸ ἀφωμίωμα, σχετικῶς ἀσπαζόμενος, ἐπὶ τὸ
ἀρχέτυπον, τὴν τιμὴν ἀναφέρεσθαι, ἐδίδαξας ἐπόμενος Πάτερ,
θείοις Πατέρων διδάγμασι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, Ὁμοιον.

ΣΕπτῶς οἱ Μάγοι νῦν, ἰδοὺ παρίστανται, καὶ τὸ τρισόκλεον
δῶρον προσφέρουσι, τῷ ἐν ἀγκάλαις τῆς ἀγνῆς Παρθένου ἐπο-
χουμένῳ. Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, καθορῶν ἐξεπλήττετο, ἤκουον
ποιμένες δὲ, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, αἰνούντων εὐλαβῶς
καὶ λεγόντων, Δόξα Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Τοῦ Ἀγίου. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΝΗπιάσαντα σαρκί, τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν, καὶ ὀφθέντα ἐπὶ
γῆς, περιγραφτὸν ὡς ἀληθῶς, δισὶ τελείαις φύσεσι καὶ ἐνερ-
γείαις, ἐκήρυξας πιστοῖς· καὶ προσκυνεῖν σχετικῶς, οἰκόνα τὴν
αὐτοῦ, λαμπρῶς ἐδίδαξας, καὶ τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος, ἀπάντων
τε τῶν Ἀγίων Εὐθύμιε· μεθ' ὧν μὴ παύση, καθικετεύων, ὑπὲρ
τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα· ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΟΡθοτομῶν τῆς ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ προσκυνεῖσθαι σχε-
τικῶς δογματίζων, τὰ τῶν Ἀγίων πάντων ἐκτυπώματα, ἔλαμ-
ψας Εὐθύμιε, ἐν συνόδῳ Πατέρων, λύσας ζοφερώτατον, σκό-
τος εἰκονομάχων ὧν τὰς αἰκίσεις φέρων καρτερῶς, ὁμολογία
τὸν βίον ἐλάμπρυνας.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, Ὁμοιον.

ΥΠερφυῶς τὸν προαιώνιον λόγον, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ
γεννηθέντα, ὑπὸ ἀστέρος Μάγοι ὀδηγούμενοι, πίστει προσεχύ-
νησαν, καὶ Ποιμένες τὸ θαῦμα, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἡ Παρθένος
δὲ μήτηρ, ἐκπληττομένη ἔλεγεν αὐτῷ, πῶς σε σπαργάνοις ἐί-
λήσσω τὸν κτίστην μου.

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ιωάννου τοὺς τρόπους τοῦ Βαπτιστοῦ, ἐκμιμούμενος Πάτερ, καὶ Ἡλιοῦ, τὸν ζῆλον τὸν ἐνθεον, βασιλεῖς ἀθετήσαντας, τὴν σχετικὴν εἰκόνων τῶν θείων προσκύνησιν, διελέγχεις ἄριστα, ὡς πίστεως πρόμαχος, ὅθεν καὶ κινδύνους, καρτερῶς ὑπομείνας, πικρὰς ἐξορίας τε, καὶ ἐπώδυνον θάνατον, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. ὁ αὐτός. ὁμοιον.

Ιθυνόμενος αὖραις ταῖς θεϊκαῖς, πρὸς λιμένας ὀρμίσθης τοὺς γαληνοὺς, ἐν γῇ δὲ κατέλειπες, τὸ πολύαθλον σκῆνός σου, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον, καὶ κρήνην ἀένναον, πλυμμουῦταν ρεῖθρα, πιστοῖς τῶν Ἰάσεων· ὁ νῦν προσκυνοῦντες, ἀρυόμεθα πόθῳ, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν, Ἱερομάρτυς Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν εἰρήνην δοῦναι τοῖς τιμῶσι σε, καὶ ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν σεπτὴν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. ὁμοιον.

Οὐρανίων Ἀγγέλων δόξα Θεῷ, ἐν ὑψίστοις, εἰρήνη τε ἐπὶ γῆς, βοώντων ἐθαύμαζον, οἱ Ποιμένες καὶ ἔσπευσαν, εἰς Βηθλεὲμ ἀπαίροντες, ἰδεῖν τὸν τικτόμενον, ὃν καὶ προσκυνήσαντες, ὡς χτίστην ἀνύμνησαν. Μάγοι δὲ τὰ δῶρα, τῷ τεχθέντι Δεσπότῃ, ἀστέρος προλάμποντος, εὐσεβῶς προσκομίζουσιν, Ἰωσήφ δὲ ὁ δίκαιος, Ἀγγέλου κελεύσει θεϊκῇ, τὴν πρὸς ξένην κάθοδον πεποιήται, καθυπείκων τοῖς θείοις προσταγμασι.

Τὸ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ε

ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλεήμων ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

ἤχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν πνευματικὴν χορείαν συστησάμενοι, τὸν τῆς εὐθυμίας ἐπώνυμον Ἱεράρχην ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τῆς πίστεως πρόμαχος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα ἄσειστον· χαίροις ὁ τῶν οἰκονομᾶχων καθελὼν τὰς ἐνστάσεις, καὶ τὸν τῆς ὁμολογίας στέφανον παρὰ Θεοῦ κομισάμενος· χαίροις ὁ τὸ ἡγιασμένον σου σῶμα καταλείψας ἡμῖν ἱατρεῖον ἁμισθον νοσημάτων, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον. Ἀλλ' ὦ παμμάκαρ Εὐθύμιε, ὡς αἰεὶ παριστάμενος Χριστῷ τῷ Θεῷ, μὴ διαλλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου!

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ, Θεὸς μένει.

Ὡδὴ α'. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταιχότα, θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς, ὅτι δεδόξασται.

Ιδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται· ἀληθείᾳ σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

ΣΟφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύ-
γασμα, Χριστὸς ὁ Θεός. Δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους,
ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασαι.

Τοῦ Ἀγίου.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τεχθεὶς σέ Χριστὸς σπαργάνοις σέφει Πάτερ.

ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΤΕχθέντα, τὸν αἰεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαρ-
γανωθείς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ
πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

ΕΝ φάτνῃ, ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν
αἱμάτων μάκαρ τοὺς κρουνοὺς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας,
ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

ΧΡυσὸν μὲν, παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος, τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ
στερρόν καὶ εὐτονον, τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

ΘΑνάτω, τὸν τοῦ Δεσπότης θάνατον, ἐκμιμησάμενος, δεσπο-
τικὰς ἐβόησας φωνὰς ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐ-
χόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

ΕΚ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον· ὁ τοῦ παντὸς ποιητῆς,
σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἰλίσσεται, ὁ
σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλη Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Καταβασίαι.

Χριστὸς γεννᾶται.

καὶ Ἐσωσεν λαόν.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

ΤΩ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέύστως Υἱῷ,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ροῦς ἔσται τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθάρεισαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Καταβασίαι.

Θεὸς ὦν εἰρήνης. Καί

Ἐκ νυκτὸς ἔργων.

Ὡδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θῆρ, οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον, ἧς γὰρ οὐχ' ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχευεν, ἀπήμαντον.

Ηλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ· τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται, ῥάκη σπαργανοῦται, λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πισῶς δέδοται· τοῦ δὲ Μέλлонτος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἀρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος, οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐς, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Γυμνῶσει τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Αγάπην, καὶ ἐλπίδα, καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δι' αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου δοροφορεῖς τρισμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου, Πάτερ ἀντεχομίσω, θεορρήμων, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Ο πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομήτορ,
ὀλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Καταβασίαι.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν. Καί

Ναίων Ἰωνᾶς.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας. ἤχος πλ. β'.

Ο πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελί-
ζεται Μάγοις. Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὕμνουσι, τὸν
ἄχραντον τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὥς
ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· σὺ εἶ καρπός μου,
σὺ εἶ ζωή μου! ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὁ ἡμην, εἰμί· σὺ Θεός
μου! Τὴν γὰρ σφραγίδα τῆς Παρθενίας μου ὀρώσα ἀκατάλυ-
τον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον· οὐκ οἶδα
σποράν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνή γὰρ εἰμί, σοῦ προελ-
θόντος ἐξ ἐμοῦ· ὥς γὰρ εὔρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν, διὰ τοῦτο
συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι, χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Κς'. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ Θεοτόκου Μαρίας.

- » Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
- » Δώροις ἀμώμοις δεξιούμαι τοῖς λόγοις·
- » Μολπὴν ἀγνωτάτη λεχοῖ εἰκάδι ἔκτῃ αἰίδω,

Ἡ εἰς Αἴγυπτον φυγὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετὰ τοῦ
θείου βρέφους, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος.

- » Ἦχοντα πρὸς σέ τὸν πάλαι πλήξαντά σε,
- » Αἴγυπτε φρίττει, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει·

‘Ο Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Ἰουδαίων,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

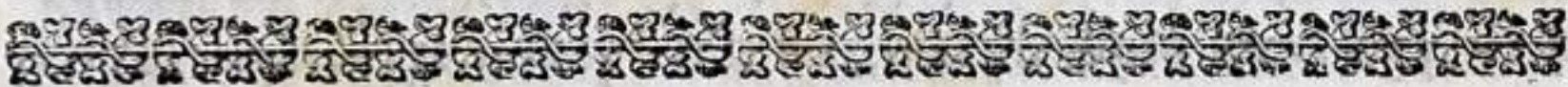
- Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
- Ὁ θεῖος ἀνθεῖ καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

‘Ο Ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Εὐάρεστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

- » Ἐσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ,
- » Ἐως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Εὐθυμίου Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

- Θεῷ παραστάς Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
- Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Διπλῇ εἶναι ἡ ἀγάπη (εὐλογημένοι Χριστιανοί) ἡγουν φυσικὴ ἢ ἀγάπη καὶ ἠθικὴ ἀγάπη. Καὶ φυσικὴ ἀγάπη μὲν εἶναι ἐκείνη ἡ συμπάθεια, τὴν ὁποίαν ἔχει φυσικῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸν ὁμοῖόν του ἄνθρωπον, καὶ πρὸς πᾶν ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἠθέλε φανῇ εἰς αὐτὸν ἀρεστὸν καὶ ἄξιον τῆς ἀγάπης του. Τοιουτοτρόπως καθ' εἰς ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον ὡς ἄνθρωπον ὁμοῖόν του, καὶ θέλει τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐτυχίαν του. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶναι ἔμφυτος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ἐν ὅσῳ εἶναι καθαρὸς ὁ νοῦς του ἀπὸ πάθης καὶ ἀπὸ προλήψεως. Φυσικῶς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, τοὺς συγγενεῖς του, τοὺς φίλους του, τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁμοεθνεῖς του, καὶ γενικῶς πάντα ἄνθρωπον, ἐν ὅσῳ τὸν θεωρεῖ ὡς πλάσμα ἐνὸς Θεοῦ, καὶ τέκνα δύο πρωτοπλάστων ἀνθρώπων, ὅμοια καθ' ὅλας τὰς φυσικὰς ὁρέξεις καὶ κλίσεις.

Ἡθικὴ δὲ ἀγάπη εἶναι ἐκείνη, τὴν ὁποίαν δείχνει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ καλὸν καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν. Τοιουτοτρόπως ἀγαπῶμεν τοὺς δικαίους ἀνθρώπους, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς εὐεργέτας, καὶ γενικῶς τοὺς ἐναρέτους.

Ἀφίνω τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην, ἣτις εἶναι φυσικὴ καὶ ἠθικὴ· καθότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ οὐράνιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ δημιουργὸς τοῦ παντός, καὶ ὁ μόνος τέλειος κατὰ τὴν ἀγιότητα καὶ κατὰ τὴν ἀρετὴν. Ἡ φυσικὴ ἀγάπη εὐρίσκεται καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλογα ζῶα, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς· διότι ἕκαστον τούτων ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον, καὶ τρέχει πρὸς τὸ ὁμόφυλον, δυσαρρεστεῖται δὲ καὶ φωνάζει ὅταν ἀποχωρίζεται ἀπὸ τῶν ὁμογενῶν τοῦ ζώων· πώποτε δὲ τὰ ἄλογα ταῦτα ζῶα, καὶ αὐτὰ ἀκόμι τὰ ἀγριώτερα θηρία δὲν μισοῦσι, μήτε ἐχθρεύονται, μήτε ἀντιμάχονται πρὸς τὰ ὁμογενῆ αὐτοῖς ζῶα, μηδὲ ἐκβαίνουν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἐμφύτου ἀγάπης.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι τὸ ἐντελέστερον καὶ θεοπρεπέστερον ἔργον τοῦ Θεοῦ, μ' ὅλον ὅτι εἶναι προικισμένος μὲ τὰ πλέον ἐξαίρετα καὶ πολίτιμα χαρίσματα τῆς θείας σοφίας, μὲ λογικὸν, μὲ νοῦν, μὲ κρίσιν, μ' ὅλον ὅτι ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ καλλιεργῇ, καὶ νὰ τελειοποιῇ τὰς αἰσθήσεις του καὶ τὰς γνώσεις του διὰ τῆς ἔσω καὶ τῆς ἔξω σοφίας, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, ὁ ἄνθρωπος τυφλούμενος ἀπὸ κακὰ πάθη, καὶ σκοτιζόμενος ἀπὸ διεστραμμένας προλήψεις, ἀθετεῖ καὶ καταπατεῖ τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγάπην, καὶ οὕτω γίνεται ἀγριώτερος καὶ τῶν ἀλόγων ζώων καὶ θηρίων τῆς γῆς, κινούμενος ἀλόγως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν καὶ συγγενῶν του, καὶ τὸ θηριωδέστερον καὶ ἐλεεινότερον, ἀντιβαίνει μανιωδῶς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ Θεοῦ, γεμάτα εἶναι καὶ τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα ἱστορικὰ βιβλία ἀπὸ τοιαῦτα παραδείγματα αἰμοβόρων ἀνθρώπων, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀνθρωπομόρφων θηρίων.

Τοιοῦτοι εἶναι καὶ ἐκεῖνοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες, οἵτινες τυφλούμενοι ἀπὸ ἰδιοφελῆ αὐτῶν πάθη, καὶ σκοτιζόμενοι ἀπὸ ματαίας καὶ ἀνοήτους προλήψεις, κατεπάτησαν ἀσυνειδήτως πᾶσαν αἴσθησιν φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγάπης, ἐκίνησαν πόλεμον κατὰ τοῦ ζῶντος καὶ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ διωγμὸν μέγαν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, βασανίζοντες καὶ θανατώνοντες ἀσπλάγχχνως τοὺς ἀληθινοὺς λατρευτὰς τῆς θείας σοφίας, χωρὶς νὰ ἀπέχουν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁμογενῶν καὶ φίλων, καὶ συγγενῶν, καὶ φιλτάτων καὶ αὐτῶν τῶν γονέων, βιάζοντες αὐτοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τοῦ παντός Θεόν, καὶ νὰ προσκυνήσωσι τὰ κτίσματα, καὶ τὰ κωφὰ καὶ ἀναίσθητα εἶδωλα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τοὺς πονηροὺς δαίμονας.

Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν εἰδωλολάτραι ὄντες καὶ ἑτερόθρησκοι, ἐβασάνιζαν τοὺς Χριστιανούς, σπουδάζοντες νὰ τοὺς μεταστρέψωσι εἰς τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας· ἡ δὲ αἵρεσις τῶν δυσεβῶν εἰκονομάχων ὑπερέβη πᾶσαν θηριωδίαν καὶ ἀπανθρωπίαν· ἐπειδὴ χριστιανοὶ ὄντες, κατέτρεχον τοὺς χριστια-

νοὺς, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ὁπαδοὶ ὄντες, ἐβασάνιζαν, καὶ ἐξόριζαν, καὶ ἐθανάτωναν τοὺς σεβομένους τὰ ἐκτυπώματα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἀγίων πάντων, καὶ οὕτως ἐγύμνωσαν τὰς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν ὠραιότερον καὶ ἀληθῆ στολισμὸν, ἥτοι ἀπὸ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας Εἰκόνας.

Καὶ τοῦτο δὲν ἦτον ἄλλο, παρὰ τέχνη τοῦ παμπονήρου καὶ φθονεροῦ διαβόλου, διὰ νὰ ταπεινώσῃ καὶ νὰ ὀλιγωστεύσῃ καὶ νὰ σμικρύνῃ τὴν δόξαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ὠραῖον καὶ ἅγιον στολισμὸν τῶν ἱερῶν ναῶν. Ἀλλ' ἔμεινε τέλος πάντων νικημένος καὶ κατησχυμένος ὁ ἐχθρὸς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀληθείας διάβολος, καὶ πάλιν ἡ Ἐκκλησία ἔμεινεν ἀσάλευτος καὶ θριαμβεύουσα, ἐπειδὴ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου « Πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς . » Οἱ ὑπέρμαχοι τῆς ἀληθείας, καὶ γενναῖοι τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῶν ἁγίων Εἰκόνων μέχρις αἵματος, πολεμήσαντες μὲν τὴν κακοδοξίαν τῶν εἰκονομάχων μὲ ἀποδείξεις γραφικὰς καὶ ἱστορικὰς, ἀποδείξαντες δὲ ὅτι τιμῶμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὰς ἁγίας Εἰκόνας ὅχι ὡς πρωτότυπα, ἀλλ' ὡς τύπους τῶν πρωτοτύπων, ὅχι λατρευτικῶς, ἀλλὰ τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, καθότι ἡ τιμὴ τὴν ὁποίαν ἀποδίδομεν εἰς αὐτάς, ἀνάγεται καὶ ἀναφέρεται εἰς τὰ εἰκονιζόμενα πρωτότυπα· ἀσπαζόμεθα δὲ αὐτάς, διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

Τίς δύναται δὲ νὰ διηγηθῇ ὅσα ἐδοκίμασε τότε ἀπὸ τοὺς κακόφρονας βασιλεῖς ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία! φρικτὰ καὶ ἀνεκδιήγητα κολαστήρια ἐπενοοῦντο κατὰ τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν τῆς εὐσεβείας! φυλακαὶ σκοτειναὶ καὶ βρομεραὶ, ἐξορίαι πικραὶ καὶ πολοκαιριναὶ εἰς μακρότατα μέρη· βάσανοι, τιμωρίαι, καὶ τέλος πάντων θάνατοι σκληροὶ καὶ ἐπόδυνοι διεδέχοντο τοὺς ὁμολογητὰς τῶν σεβασμίων εἰκόνων, καὶ στερρόους ὑπερμάχους τῆς εὐσεβείας, ἐκ τῶν ὁποίων εἷς εἶναι καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐορταζόμενος καὶ δοξαζόμενος, ὁ ἐν ἁγίοις, λέγω, Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆς Εὐθύμιος, ὁ λαμπρὸς ἡμῶν προστάτης καὶ πολυούχος, ὁ μετὰ θαυμασμοῦ πολλοῦ καὶ ἐκπλήξεως δρώμενος ὑπὸ πάντων, καὶ ὥσπερ ζῶν καὶ λαλῶν προσκυνούμενος εὐλαβῶς, καὶ ἀσπαζόμενος μετὰ πόθου· τοῦ ὁποίου τὸν βίον καὶ τὰ γενναῖα παλαίσματα θέλω διηγηθῇ σήμερον πρὸς ὑμᾶς, εἰς δοξολογίαν μὲν Θεοῦ, αἶνον δὲ καὶ τιμὴν τοῦ Ἀγίου, καὶ πρὸς ὠφέλειαν ψυχικὴν πάντων ὑμῶν τῶν φιλεόρτων πανηγυριστῶν, τοὺς ὁποίους παρακαλῶ, νὰ προσέξῃτε μετ' εὐλαβείας εἰς τὴν διήγησιν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Εὐθύμιος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς μητρὸς

αὐτοῦ, ἦτοι κατὰ τὸ ἐπτακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ. Κατήγετο ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀσίας, ἐκ τινος χώρας, Οὐζαρά λεγομένης, εἰς τὰ σύνορα τῆς Λυκαονίας· υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, οἵτινες ἔχοντες κτήματα ἴδια ἀμπελούς, χωράφια, ζῶα, καὶ ἄλλα κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα, ἔζων μὲ αὐτάρκειαν. Εἶχον δὲ καὶ ἄλλα τέχνα, τὰ ὅποια ἔβαλαν εἰς διαφόρους τέχνας, τὸν δὲ ἅγιον ἔδωκαν οἱ γονεῖς του εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἱερῶν γραμμάτων, τὰ ὅποια ἔμαθε καλῶς, εἰς ὀλίγον διάμχαιρου, ὁμοίως καὶ ὅλην τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ἀκολουθίαν, διότι εἶχε νοῦν δεξιόν, καὶ φυσικὴν ἐπιτηδειότητα, εἰς τὸ μανθάνειν. Ἐπειτα ἠθέλησεν ὁ ἅγιος νὰ μάθῃ καὶ τὴν γλῶσσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἡγουν ἐπεθύμησε νὰ διδαχθῇ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τὴν παιδείαν, ὡς ἀναγκαίαν εἰς τὸν Χριστιανόν, διὰ νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ ἐννοῇ, καὶ νὰ ἐξηγῇ εἰς ἄλλους τὰς θείας Γραφάς, δηλαδή τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν Διαθήκην, εἰς τὰς ὁποίας εὕρισκει τὴν αἰώνιον ζωὴν, καθὼς λέγει αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον.

• Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρήσετε ζωὴν αἰώνιον. •
Λέγει λοιπὸν εἰς τοὺς γονεῖς του ὁ Ἅγιος.

• Σιμὰ εἰς ὅλας τὰς εὐεργεσίας καὶ χάριτας, ὅσας μοὶ ἐκάμετε ἕως
• τώρα, σὰς παρακαλῶ, ὦ σεβασμίον γονεῖς μου ! νὰ μοὶ κάμετε ἀκόμη
• καὶ ταύτην τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν θέλω σὰς ζητήσῃ, καὶ ἡ ὁποία ἐμὲ μὲν
• θέλει ὠφελήσῃ μεγάλως, καὶ οἱ ἐμοῦ καὶ ἄλλους πολλοὺς, σὰς δὲ τοὺς
• γονεῖς μου καὶ ὅλον τὸ γένος μου, θέλει τιμήσῃ κατὰ πολλὰ· ἐπειδὴ ἡ
• τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ὁ ἔπαινος, τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν τὰ τέκνα ἀπὸ
• τοὺς ἄλλους διὰ τὴν προκοπὴν των, ὅλα ταῦτα ἀναφέρονται καὶ ἀποδί-
• δονται εἰς τοὺς γονεῖς, οἵτινες ἐπεμελήθησαν ἐν καιρῷ τὴν προκοπὴν τῶν
• τέκνων των. Ὁ πόθος μου λοιπὸν εἶναι νὰ μοὶ δώσετε τὴν ἀγίαν σας εὐ-
• χὴν, καὶ τὴν ἀδελφίαν, διὰ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον, καὶ νὰ
• μάθω τὰ ἑλληνικὰ μαθήματα, ὅστε ὅταν ἀναγινώσκω εἰς τὴν Ἐκκλη-
• σίαν, νὰ καταλαμβάνω τὰ γεγραμμένα, καὶ οὕτως ἐξηγῶν καὶ εἰς τοὺς
• ἄλλους τὰ θεῖα τῶν θείων λόγων νοήματα, νὰ ὠφελῶ καὶ τοὺς ἀκροα-
• τὰς μου· ἐπειδὴ ὅταν διαβάζω καὶ δὲν ἐννοῶ, τί ὠφελοῦμαι ἢ ἐγὼ, ἢ ὅσοι
• μὲ ἀκούουν ;

Ταῦτα ὡς ἤκουσαν οἱ γονεῖς τοῦ Ἀγίου, ἐπλήσθησαν χαρᾶς πολλῆς καὶ εὐφροσύνης, καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ πατήρ.

• Εἰς ἡμᾶς, ὦ υἱέ μου, ἐὰν ἡ ὀλίγη μάθησις, τὴν ὁποίαν ἔχεις τώρα,
• μᾶς προξενῇ τιμὴν καὶ χαρὰν μεγάλην, πόσῃν χαρὰν ἄρά γε καὶ ἀγαλ-
• λίσαιν θέλομεν δοκιμάσῃ, καὶ πόσῃν δόξαν καὶ εὐχαρίστησιν θέλομεν

• ἀναπέμψῃ εἰς τὸν παντοδύναμον Θεὸν, ὅταν σὲ ἀκούσωμεν ἐν τῇ Ἐκκλη-
• σίᾳ ἀναγινώσκοντα καὶ ἐξηγοῦντα τὰς θείας Γραφὰς πρὸς ὠφέλειαν τοῦ
• λαοῦ »

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ πατήρ, τῷ ἔδωκε παρευθὺς ὅσα ἠθέλησε, καὶ ὅσα
ἦσαν ἱκανὰ διὰ τὰ διδαχθῆ ἐντελῶς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, τὰ ὅποια
λαβὼν ὁ Ἅγιος, ὁμοῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων του, ἐπορεύθη εἰς τὴν
Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἤκμαζε τότε ἡ ἐλληνικὴ παιδεία.

Φθάσας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὴν μεγαλοῦπολιν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ φιλιω-
θεὶς μὲ τοὺς διδασκάλους, ἐδόθη ὅλως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς παιδείας, ὥστε
εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἐπαιδεύθη καλῶς ἅπασαν τὴν τῶν ἐλληνικῶν μαθημά-
των ἐπιστήμην, καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἤθελε, καὶ οὕτω πλήρης παιδείας καὶ
μαθήσεως, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα. Εὗρε δὲ ὁ Ἅγιος τὴν μὲν μητέρα
του ἀποθανοῦσαν· τὸν δὲ πατέρα του καὶ τοὺς ἀδελφούς του ὑγιαίνοντας,
καὶ ζῶντας ἐν εὐημερίᾳ, οἵτινες, βλέποντες αὐτὸν ἀποκρινόμενον ἐλευθέ-
ρως εἰς τοὺς ἐρωτῶντας τὰ δυσεξήγητα νοήματα τῶν θείων Γραφῶν, καὶ
λύοντα εὐκόλως τὰς ἀπορίας ἐκάστου, ἐλάμβανον χαρὰν μεγάλην. Συνα-
ναστραφεῖς δὲ ὁ Ἅγιος μετὰ τῶν συγγενῶν του ὀλίγον καιρὸν στοχαζό-
μενος ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ τὸ
πρόσκαιρον τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ τὸ ἀστερέωτον καὶ ἀβέβαιον τῶν πά-
ρόντων ἀγαθῶν, εἶπε πρὸς τὸν πατέρα του.

Ἐγὼ, πάτερ, στοχάζομαι τὸ μάταιον τοῦ κόσμου, ὅστις ὁμοιάζει
» κῆπον γεμάτον ἀπὸ διάφορα εὐμορφα καὶ εὐώδη ἄνθη, τὰ ὅποια βλέ-
» πων τὴν σήμερον ὁ ἄνθρωπος, τὰ ὀρέγεται, καὶ χαίρει εἰς τὴν τούτων
» θεωρίαν καὶ ἀπόλαυσιν. αὐριον δὲ ἐλθὼν πάλιν εἰς τὸν κῆπον, τὰ εὐρί-
» σκει ξηρὰ καὶ μαρμαμένα, χωρὶς ὠραιότητα, χωρὶς εὐωδείαν, κατὰ γῆν
» ἐρριμένα, καὶ καταπεπαιτημένα, καὶ ἀποστροφὴν μᾶλλον, ἢ ἐπιθυμίαν
» προξενοῦντα· συμπεραίνω λοιπὸν ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ματαιότητος τοῦ κό-
» σμου, κάμμία ὠφέλεια ψυχικὴ δὲν προξενεῖται εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ
» μᾶλλον προσθήκη ἀμαρτιῶν, καὶ κόλασις ψυχικὴ. Διὰ τοῦτο φρόνημα
» ἤθελε κάμῃ καὶ ἐγὼ. ἔάν τὸν καταρρονήσῃ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ,
» καὶ ἐπιμεληθῇ μόνον τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. »

Ταῦτα ἀκούσας ὁ πατήρ, κατ' ἀρχὰς μὲν ἐλυπήθη· ἔπειτα δὲ ὡς φρό-
νιμος, ἀποκριθεὶς λέγει τῷ υἱῷ αὐτοῦ. • Ἐγὼ μὲν, ὦ υἱέ μου παμφίλ-
• τατε, σκοπὸν εἶχον νὰ σὲ νυμφεύσω μὲ νόμιμον γυναῖκα, διὰ νὰ σὲ
• ἔχω παρηγορίαν καὶ βακτηρίαν τοῦ γήρατός μου. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ ἔχεις
» ἄλλον σκοπὸν θεῖον καὶ ἀληθῶς φρόνιμον, ἐκλεξόν τὸ καλῆτερον καὶ συμ-
» φερώτερόν σοι. Ἐν ὅτῳ εἶχες πεδικὴν ἡλικίαν, εἶχον ἐγὼ χρέος νὰ

« φροντίζω περὶ τῆς ἀνατροφῆς, καὶ περὶ τῆς προκοπῆς σου· ἀλλὰ τώρα
 « φθάσας εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν καὶ φρόνησιν, καὶ ἱκανὸς ὢν νὰ συμβου-
 « λεύσῃς καὶ ἄλλους, ποίησον τὸ συμφερότερόν σοι. » Ὁ δὲ ἅγιος λέ-
 « γει πρὸς τὸν πατέρα του. » Ὁ σκοπός μου, πάτερ, εἶναι νὰ γίνω
 « μοναχός, διὰ νὰ περάσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυ-
 « χίᾳ. » Ὁ δὲ πατήρ του λέγει πρὸς αὐτόν. » Ἐγὼ, τέκνον μου,
 » δὲν ἐμπορῶ νὰ σὲ ἐμποδίσω ἀπὸ τοῦτόν σου τὸν σκοπὸν ἀλλὰ κάμε μὲ
 » τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὅ,τι ἐπιποθεῖς. »

Τότε λαβὼν ὁ ἅγιος τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ἐπορεύθη ἐκεῖ σιμὰ εἰς ἓν
 Μοναστήριον, καὶ φορέσας τὸ ἀγγελικόν· σχῆμα, ἔμεινεν εἰς τὴν ὑπακοὴν
 τοῦ ἡγουμένου. Τοσαύτην δὲ ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἀπέκτησεν ὁ Ὁ-
 σιος, ὥστε οὐδεὶς ἀπὸ τούς ἄλλους πατέρας τοῦ Μοναστηρίου ἐμπόρεσε
 νὰ φθάσῃ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Βλέπων δὲ ὁ ἡγούμενος τὴν ἐνάρετον ζωὴν
 του, καὶ τὸ ἀγγελικόν του πολίτευμα, τὸν ἐχειροτόνησε Ἱεροδιάκονον,
 καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν τὸν ἐχειροτόνησε Πρεσβύτερον. Τότε ὁ Ὁσιος
 ἐδόθη εἰς περισσοτέραν ἀσκησιν καὶ σκληραγωγίαν, προσθέτων ἐγκράτειαν
 εἰς τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ἀγρυπνίαν εἰς τὴν ἀγρυπνίαν, ὥστε καὶ πολλοὶ τῶν
 ἐκεῖτε πατέρων ἔχοντες τὸν Ὁσιον τύπον καὶ κανόνα, ἐμιμοῦντο τὰς
 ἀρετάς του.

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, πληρώσαντος τὸ κοινὸν χρέος τοῦ Ἀρχιερέως
 τῆς Μητροπόλεως Σάρδεων, ἔγινε ζήτησις ἀπὸ τούς χριστιανούς εἰς
 εὖρεσιν ἐναρέτου καὶ ἀξίου ὑποκειμένου, διὰ νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον
 τῶν Σάρδεων.

Ἡ πόλις αὕτη εἶναι μητρόπολις τῆς ἐπαρχίας, ἣτις πάλαι μὲν ὠνομά-
 ζετο Λυδία, τώρα δὲ καλεῖται Καρασικλί. Ἡ δὲ πόλις τῶν Σάρδεων,
 τὴν σήμερον ὀνομάζεται Σάρτι. Ἀπεκαλύφθη λοιπὸν εἰς τινας θαυμα-
 στοὺς καὶ ἐναρέτους ἄνδρας, ὅτι ὁ ἅγιος Εὐθύμιος εἶναι ὁ ἀξιώτερος, εἰς
 τὸ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν μητρόπολιν ταύτην· καὶ εὐθὺς πέμψαντες καὶ ἱερωμέ-
 νους καὶ λαϊκοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ἀγίου, εἰς τὸ Μοναστή-
 ριον εὐρισκομένου, τὸν ἔφεραν, καὶ οὕτω θέλοντα καὶ μὴ, τὸν ἐχειροτόνη-
 σαν Ἀρχιερέα, καὶ ποιμένα τῶν Σάρδεων.

Ἀφ' οὗ δὲ ὁ λύχνος ἐτέθη ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ διὰ τῶν ἀρετῶν αὐ-
 τοῦ ἔλαμψεν εἰς τὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
 διὰ δὲ τῆς θείας αὐτοῦ διδασκαλίας ἐποίμαине καὶ ἐπότιζε τὰ λογικὰ αὐτοῦ
 πρόβατα εἰς νομὰς ζωηφόρους τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, τότε λέγω, τίς
 δύναται νὰ ἐπαριθμήσῃ καὶ νὰ διηγηθῇ τὰς ἀρετάς τοῦ τρισμάκαρος, τὴν
 ἐλεήμονα καὶ φιλόπτωχον προαίρεσίν του, τὴν συμπάθειαν καὶ φιλάνθρω-

πίαν του, τὴν εὐσπλαγγνίαν καὶ καλοκαγαθίαν του, τὴν ἄρθονον καὶ ἱλα-
ρὰν ἐλεημοσύνην του πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς, τὴν προστασίαν
πρὸς τὰ ὄρφανὰ, πρὸς τὰς χήρας, καὶ πρὸς ὅλους τοὺς δεομένους, τὰς
ἀδιαλείπτους εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας διεσκόρπιζε καθημέραν εἰς ὅλον αὐ-
τοῦ τὸ λογικὸν ποίμνιον· ὅλα λέγω ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα τοῦ Ἀγίου
νὰ τὰ διηγηθῶ καταλεπτῶς, καὶ ἡ δύναμίς μου δὲν φθάνει, καὶ ὁ καιρὸς
θέλει μὲ λείψῃ. Τώρα δὲ ἃς διηγηθῶμεν συντόμως τὰ ἐνδοξα κατορ-
θώματα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ κατὰ τῶν εἰκονομάχων
ὁμολογίαν.

Ὁ μὲν Ἅγιος ὡς εἵπομεν, ἔλαμπεν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ αὐτοῦ
θρόνου, καὶ ἐπότιζε καθ' ἡμέραν τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποίμνιον μὲ τὰ νεκτα-
ρώδη νάματα τῆς θείας διδασκαλίας· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐρίσκειτο
τότε εἰς μεγάλας συγχήσεις καὶ ταραχάς, διὰ τὴν συμβάσαν ὀλεθρίαν
αἵρεσιν τῶν εἰκονομάχων. Βλέποντες δὲ τὸν κίνδυνον τῆς Ἐκκλησίας οἱ
εὐσεβέστατοι βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη, ἐσύναξαν διὰ προστα-
γῆς των εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν ἐβδόμην
σύνοδον συγκροτηθεῖσαν ὑπὸ τριακοσίων ἐξήκοντα ἑπτὰ Θεοφόρων Πατέ-
ρων, οἵτινες ἐβεβαίωσαν τὰς προλαβούσας ἕξ ἱερὰς καὶ οἰκουμενικὰς Συ-
νόδους, καὶ ἐκύρωσαν τὰ ὑπ' αὐτῶν δογματισθέντα· ἀναθεματίσαντες δὲ
τὰ κακόφρονα καὶ δυσεβῆ δόγματα τῶν εἰκονομάχων, ἐθέσπισαν νὰ τι-
μῶνται αἱ ἅγιοι καὶ σεπταὶ εἰκόνες τιμητικῶς καὶ σχετικῶς, ὅχι δὲ λα-
τρευτικῶς, ὁμοίως νὰ προσκυνῇται εὐλαβῶς τὸ τίμιον ξύλον τοῦ ζωοδό-
χου Σταυροῦ, ὡς ὄργανον τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οἱ θεῖοι Πατέρες, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἥτον καὶ ὁ ἐν
Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν θεῖος Εὐθύμιος, ὅστις μεγάλως ὑπερμαχήτας ὑπὲρ
τῶν ἁγίων εἰκόνων μὲ λόγους βεβαίους, καὶ λαμπρὰς ἀποδείξεις ἐκ τῶν
ἁγίων Γραφῶν, τοὺς μὲν δυσεβεῖς εἰκονομάχους τελείως ἀπεστόμωσε καὶ
κατήσχυνε, τοὺς δὲ εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς μεγάλως ἐχαροποίησεν· ὕπερ
ἰδόντες οἱ εὐσεβεῖς βασιλεῖς, τόσον ἠγάπησαν τὸν Ἅγιον, καὶ εἰς τὴν
εὐλάβειαν καὶ ὑπόληψιν τὸν ἔλαβαν, ὥστε τὸν ἔστειλαν μεσίτην καὶ πρέσ-
βυν εἰς διαφόρους δημοσίας πρεσβείας. Τελειώσας δὲ εὐτυχῶς καὶ τῶν
βασιλέων τὰς προσταγὰς, ἀποφεύγων τὴν δόξαν ὁ Ἅγιος, παρεκάλεσε
τοὺς βασιλεῖς, νὰ τῷ δοθῇ ἄδεια εἰς τὸ νὰ ἐπιστέψῃ πρὸς τὰ λογικὰ αὐτοῦ
πρόβατα, ὅπερ καὶ ἐγένετο, καὶ οὕτως ἐπανῆλθεν ὁ Ἅγιος εἰς τὴν θεόθεν
λαχοῦσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν τῶν Σάρδεων, ὅπου ἔζη εἰρηνικῶς ἐν ὧσιν εἶχον
τὴν βασιλείαν οἱ ἄνωτέρω εὐσεβεῖς βασιλεῖς, Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη.

Μετὰ τούτους ἔλαβε τὴν βασιλείαν Νικηφόρος ὁ ἀπὸ Γενικοῦ κατὰ τὸ
ὀκτακοσιοστὸν δεύτερον ἔτος. Εἰς τὰς ἡμέρας τούτου, κάποιος ἄρχων

εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγίου ἐζήτει νὰ λάβῃ δυναστικῶς εἰς γυναικα μίαν κόρη, ἣτις παντελῶς δὲ συγκατένευεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἄρχοντος.

Μὴ δυναμένη δὲ ἡ κόρη νὰ ὑπορέρῃ τὴν βίαν τοῦ ἄρχοντος, ἔδραμε πρὸς τὸν Ἅγιον, τὸν ἑτοῖμον προστατὴν τῶν ἀδικουμένων, καὶ ἐδιηγήθη πρὸς αὐτὸν τὴν συμφορὰν τῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος διὰ νὰ παύσῃ τὸ σκάνδαλον, ἔλαβε τὴν κόρη, παρευθὺς καλογραφίαν, ὅπερ μαθὼν ὁ ἄρχων, καὶ νομίσας αὐτὸ ἀτιμία, του μεγάλῃ, ὠργίσθη κατὰ τοῦ Ἁγίου τότε, ὥστε ἐλθὼν πρὸς τὸν Βασιλέα, τὸν διεδάλε, καὶ τὸν ἐκατηγόρησε πολλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων παρακινήθεις ὁ Βασιλεὺς, ἐξόρισε τὸν Ἅγιον ἀδίκως καὶ ἀκρίτως εἰς τὰ μέρη τῆς δούσεως εἰς τὴν Πιταλαραίαν, ὅπου διατρίψας ὁ Ἅγιος χρόνους τινας, ἐδοκίμασεν ἀμέτρους θλίψεις καὶ ταλαιπωρίας ἀπὸ τοῦς ἐκεῖτε βεβάρους ἀνθρώποις.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐβατίλευσεν ὁ θηριώνυμος Λέων ὁ ἀρμένιος, καὶ πάλιν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐπολεμήθη τὸ δευτέρον ὑπὲρ τῶν Ἁγίων Εἰκότων ἐν ἔτει ὀχτακοσιοτῷ δεκάτῳ τρίτῳ, τότε φέρεται καὶ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν ἐξορίαν πρὸς τὸν Βασιλέα, ὅστις παραττήσας αὐτὸν ἔμπροσθέν του, λέγει αὐτῷ. • Ἀκουσα παρὰ πολλῶν, ὅτι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας σου εἶχες καὶ • ἔχεις τὴν ἀρετὴν τῆς ὑπακοῆς, διὰ τὸ ὅποιον σὲ ἐτίμων καὶ σὲ ἡγάπων • καὶ οἱ προκάτοχοί μου Βασιλεῖς· αὐτὸ δὲ τὸ ὅποιον ἠκολούθησεν εἰς τὴν • Ἀρχιερωσύνην σου, συνέβη ἐκ συνεργείας τοῦ πονηροῦ καὶ μισοχάλου • διαδόλου, ὅστις ὡς ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας, φθονεῖ πάντοτε τοὺς καλοὺς καὶ • ἐντρέτους ἀνθρώπους. Τώρα ὁμως, ἐὰν δείξης, ὦ Εὐθύμιε, τὴν συήθη • ὑπακοῆς σου, καὶ χάμης τὸ θέλημά μου, θέλεις ὑπάγῃ πάλιν εἰς τὴν • ἐπαρχίαν σου, λητμονήσας ὅλα τὰ κακὰ ὅσα ἐδοκίμασες, καθὼς λησ- • μονοῦν οἱ ναῦται τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐμβοῦν εἰς • τὸν λιμένα· πρὸς τούτοις θέλεις ἔχῃ καὶ ἐμὲ φίλον καὶ προστατὴν εἰς • ὅλα τὰ ἔργα σου. • Τοιαῦτα καὶ ἄλλα εἰπόντος τοῦ Βασιλέως, ὁ • Ἅγιος ἀπεκρίθη·

• Νόμος δικαιοσύνης εἶναι, ὦ Βασιλεῦ, νὰ τιμῶνται καὶ νὰ πράττωνται • πάντοτε τὰ ὀρθὰ καὶ καλὰ· ἐὰν λοιπὸν καὶ τὸ πρόσταγμα τῆς βασιλείας • σου εἶναι ὀρθόν, μὲ πᾶσαν προθυμίαν ὅχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ οἰ- • κουμένη θέλει τὸ ἐκτελέσῃ· φανέρωσόν μοι λοιπὸν τὴν προσταγὴν τῆς • βασιλείας σου. « Τότε λέγει ὁ Βασιλεὺς τῷ Ἁγίῳ. • Αὐτὰς τὰς ζω- • γραφίας, τὰς ὁποίας χάμουν εἰς τὰ σανίδια καὶ εἰς τοὺς τοίχους θέλω νὰ • τὰ σηκώσω, διότι μεγάλην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν προξενοῦσιν εἰς τὸν Θεόν • ἐν ὑποφέρω λοιπὸν αὐτὸ τὸ κακὸν νὰ γίνεταί εἰς τὰς ἡμέρας τῆς βα- • σιλείας μου, καὶ ἐγὼ νὰ σιωπῶ. • Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, καὶ στενά- • ξας ἐκ βάθους ψυχῆς, λέγει.

- Καλύτερον μοι ἦτον, ὦ Βασιλεῦ, νὰ μὲ ἄρνες εἰς τὴν ἐξορίαν, παρὰ
- ὁποῦ μὲ ἔφερες, καὶ μοι λέγεις τοιαῦτα λόγια ἀσεβῆ καὶ παράνομα.
- Ἐγὼ ἐρχόμενος ἤκουσα καλοῦς λόγου περὶ τῆς βασιλείας σου, ἐκ τῶν
- ὁποίων ἐσυμπέρανα ὅτι ἔχεις γενναῖα καὶ εὐσεβεῖ φρονήματα· τὴν
- ὁμῶς βλέπω καὶ ἀκούω ὅλα τὰ ἐναντία, ὅτι ὁηλαδὴ εἶσαι ἐχθρὸς καὶ
- ἐναντίος εἰς τὰς θεοπραδότους καὶ εὐσεβεῖς διαταγὰς τῆς ἀρίας ἡμῶν
- Ἐκκλησίας· ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ ὅτι προσκυνοῦντες καὶ σεβόμενοι τὰς ἀρίας
- Εἰκόνας, ὅχι ὡς θεοὺς, ἀλλ' ὡς ἀντιτυπὰ τῶν πρωτοτύπων καὶ εἰκονι-
- ζομένων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ τιμὴ, κάμνομεν ἔργον θεοφιλές
- καὶ ἄριον· ἀσπαζόμενοι δὲ πάλιν αὐτάς, ἀγιαζόμεθα καὶ ψυχικῶς καὶ
- σωματικῶς. •

Τοιαῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀγίου πρὸς τὸν Βασιλέα μετὰ μεγάλης τόλμης καὶ παρρησίας, ἐθύμωσεν ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐξόρισε τὸν Ἅγιον εἰς τὴν Ἀσ-
σον πόλιν, εὐρισκομένην πλησίον τοῦ Ἀδραμυττίου, ὅπου ἐδοκίμασε πολ-
λοὺς πειρασμοὺς καὶ ταλαπωρίας, τὰ ὁποῖα ὅλα ὑπέφερε γενναίως ὁ τρι-
σέλβιος, χαρὰν καὶ τρυφὴν λογίζομενος τοῦτα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ
πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας.

Εὐρίσκειτο δὲ ὁ Ἅγιος ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἐστράγη ὁ μικρὸς Λέων, καὶ ἐδα-
σίλευσεν αὐτὸν Μιχαήλ ὁ τραυλὸς, ἐχθρὸς καὶ αὐτὸς ἄσπονδος τῶν
ἀγίων Εἰκόνων. Εἰς τούτου τὰς ἡμέρας ἐρέσθη πάλιν ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὴν
ἐξορίαν, ὁμοῦ μὲ τὸν ἀγώγιτον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Με-
θόδιον, καὶ ἐρωτῶντας ἀνίστως ἀρνοῦνται τὴν προσκύνησιν τῶν σεβασμίων
Εἰκόνων. Τότε ὁ Ἅγιος καὶ ἑνδοξὸς τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητὴς Εὐθύμιος
ἀνταβῶν τόλμην γεννίαν, καὶ θαρρὸς ἀκαταπτότητον, καὶ πληθεὶς θείου
ζήλου, ἤλεγξεν ἀποτόμως τὸν Βασιλέα, καὶ ἀπ' οὗ τὸν ὀνόμασε δυσεβῆ,
καὶ παρανομον, καὶ ἐχθρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐξεφώνησε
λαμπρᾶ τῇ φωνῇ εἰπών. • Ὅστις δὲν προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
• Χριστὸν ἐν εἰκόνι περιγραπτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὴν πανάχραν-
• τον αὐτοῦ μητέρα καὶ Δέσποιναν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀγίων τὰ ἐκ
• τυπώματα, εἴη τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος, καὶ μακρὰν τῆς τῶν
• ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὁμηγύρεως. •

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἀνάψας ἀπὸ τὸν θυμὸν, μὴν ὑποφέ-
ρων τὴν τόσην ὕβριν καὶ ἀτιμίαν καὶ καταισχύτην, προστάζει εὐθὺς καὶ
ἐξορίζουν τὸν Ἅγιον εἰς τὸν Ἀκρίταν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἄκρα εἰς τὸ ἀνατο-
λικὸν μέρος τῆς μαύρης θαλάσσης, καὶ ὀνομάζεται τὴν σήμερον, καὶ ἔσθ
Ἀκρίτα· καὶ ἐκεῖ τὸν ἐρρίψαν εἰς φυλακὴν σκοτεινὴν καὶ βρομεράν,
ὅπου ὁ Ἅγιος ὑπέμεινε τρεῖς ὅλο κλήρους χρόνους ἀνεκδιήγητον ταλαιπω-

ρίαν καὶ κακοπάθειαν. Μετὰ ταῦτα ἐκβληθεὶς ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆν φυλακὴν παρεδόθη εἰς τὸν Βασιλέα Θεόφιλον, ὃς τις ἐβασίλευσε μετὰ τὸν Μιχαὴλ καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μετὰ πολλοῦ θυμοῦ καὶ φοβερισμοῦ, ἐὰν ἄρνηται τὴν προσκύνησιν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, ἤλεγξεν καὶ αὐτὸν ὁ Ἅγιος μὲ τὴν ἔμφυτον αὐτῷ γενναιότητα, καὶ λαμπροφανῶς τὸν κατήσχυνε.

Τότε δὲ ὁ τρισμακάριος καὶ ἀδαμάντινος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν γνώμην, προστάξει τοῦ Βασιλέως, παραδίδεται εἰς τοὺς στρατιώτας, οἵτινες δῆσαντες αὐτὸν κατὰ γῆς εἰς τέσσαρας πάλους, ἔδωκαν αὐτῷ τετρακοσίους ῥαβδισμοὺς ἐπάνω εἰς τὴν ῥάχην, ὥστε κατεπλήγωσαν αὐτοῦ τὸ ἱερὸν σῶμα· εἰθ' οὕτως ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκβαλόντες ἀπὸ τῆν φυλακὴν, τὸν παρέστησαν ἔμπροσθεν τοῦ τυράνου, ὃς τις μὲ θυμὸν πολὺν, καὶ φοβερισμὸν λέγει. « Σὲ προστάζω, « ὦ Εὐθύμιε, νὰ ἄρνηθῇς τὴν προσκύνησιν τῶν Εἰκόνων, καὶ τῶν ζωγραφιῶν, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς τοίχους. « Ὁ δὲ ζηλωτὴς τῆς ἀληθείας, ὡς νὰ μὴν εἶχε πάθῃ τίποτε ἀπὸ τοὺς πρώην ῥαβδισμοὺς, σταθεὶς μὲ γενναῖον φρόνημα, ἐξήλεγξε τὸν Βασιλέα, ἀσεβῆ καὶ ἄνομον, καὶ ἄθεον αὐτὸν ἀποκαλῶν, καὶ ἄλλα πολλά.

Βλέπων δὲ ὁ τύραννος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τοῦ Ἁγίου, προστάζει παρευθὺς ὁ ἀπάνθρωπος, καὶ ἔφεραν νεῦρα βωδίων ὠμὰ, καὶ τόσον ἐκτύπησαν μὲ αὐτὰ τὸν Ἅγιον καὶ εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ εἰς τὸ στήθος, καὶ εἰς τὴν κοιλίαν καὶ εἰς τὰ πλευρὰ, ὥστε ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἱερομάρτυρος ἔγινε μία πληγὴ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν· καὶ οὕτω μόλις πνέοντα τὸν ἐρρίψαν εἰς τινὰ τόπον ἀνεπιμέλητον, ὡς ἓνα ληστήν, ἢ ζῶον ἀκάθαρτον· ἐξ αἰτίας δὲ τῶν φοβερῶν ἐκείνων πληγῶν ἐπρίσθη ὡς ἄσκος, καὶ ἐξήρχετο ὡς ποταμὸς τὸ κατεφθαρμένον αἷμα ἀπὸ τὸ ἀθλοφορικὸν καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα. Ζήσας δὲ ὀκτὼ ἔτι ἡμέρας ὁ μακάριος, καὶ ὀπομείνας τοὺς δριμυτάτους καὶ ἀνυπομόνους πόνους τῶν πληγῶν, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ εὐθὺς ἔλαμψε παραδόξως ὑπὲν τὸν ἥλιον τὸ πολὺάθλον ἐκεῖνο σῶμα, καὶ ἐγέμισεν ὅλος ὁ τόπος ἐκεῖ ἀπὸ θαυμάσιον καὶ ἄρρητον τινὰ εὐωδία.

Αὕτη εἶναι ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ, καὶ ἡ διὰ Χριστὸν ὁμολογία· καὶ τὸ μαρτυρικὸν τέλος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου! Τοιοῦτοτρόπως ἐνδεδυμένος τὴν θεῖαν χάριν τῆς Ἀρχιερωσύνης ὡς ἄλλος Ἀαρὼν, ἐλαμπρύνθη διὰ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἡ μὲν μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ δορυφορουμένη ὑπὸ θείων Ἀγγέλων, ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ὅπου σὺν πᾶσι τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἁγίοις περιμένει τὸν τέλειον μισθὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· τὸ δὲ πολὺάθλον καὶ καρτερικώτατον αὐτοῦ σῶμα λαβόντες

κρυφίως εὐλαβεῖς τινὲς Χριστιανοί, οἵτινες εὐρέθησαν ἐκεῖ τὴν ὥραν τῆς κοιμήσεώς του, τὸ ἔφεραν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐνταφίασαν εὐλαβῶς, καθ' ἣν ὥραν ἔγειναν καὶ πολλὰ θαύματα πρὸς δόξαν Θεοῦ, καὶ τοῦ θείου Ἱερομάρτυρος· καθότι τυρλοὶ ἀνέβλεψαν, χωλοὶ ἐπεριπάτησαν, δαιμονῶντες ἐθεραπεύθησαν, καὶ ἄλλα παντοῖα θαύματα ἐτελέσθησαν, τὰ ὅποια ἀφίνω διὰ τὴν συντομίαν, καὶ μόνον τὸ ἀκόλουθον καταγράφω.

Γυνή τις πάθος ἀνίατον ἔχουσα εἰς τὸ ὑπογάστριον, νεροσταλίδα λεγόμενον, ἔπασχε δεινῶς· ἐξοδεύσασα δὲ τὴν περιουσίαν τῆς εἰς τοὺς ἰατροὺς, ὅχι μόνον δὲ ἐμπόρεσε νὰ ἰατρευθῇ διόλου, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειρὸν κατήντησε, καὶ μὲ τὸν καιρὸν ἐφαίνετο ὡς ἐγκαστρωμένη, δοκιμάζουσα καὶ ἀφορήτους πόνους, καὶ βάρος ὀχληρότατον. Ἀκούσασα τέλος πάντων τὰς θαυματουργίας, αἵτινες καθ' ἡμέραν ἐγίνοντο εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγίου, ἔδραμε καὶ αὐτὴ μετὰ σπουδῆς, καὶ προσπεσοῦσα μετὰ θερμῶν δακρύων ἐπάνω τοῦ τάφου, ἐδέετο μετὰ πίστεως ὑπὲρ τῆς ὑγίας τῆς· καὶ εὐθὺς (ὦ τοῦ θαύματος!) ἠφανίσθη ὅλον ἐκεῖνο τὸ πρίξιμον τῆς κοιλίας τῆς, καὶ ἐθεραπεύθη τὸ κακὸν ἐκεῖνο πάθος τῆς νεροσταλίδος· καὶ οὕτως ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅσοι οἶδον καὶ ἤκουσαν τὸ τοιοῦτον θαυμάσιον.

Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐκινδύνευε τὸ βασίλειον τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἁλώσιν τῆς, πολλοὶ Κωνσταντινουπολῖται βλέποντες τὸ ἀναπόφευκτον τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, ὅσα συμβαίνουν πάντοτε εἰς τὰς ἀλώσεις τῶν πόλεων, καὶ θέλοντες νὰ περισωθῶσιν ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐλάμβανον μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι ἠδύναντο, καὶ ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἕκαστος ὅπου εἶχε τρόπον καὶ τόπον διὰ νὰ καταφύγῃ· φεύγοντες δὲ, καθὼς εἵπομεν, ἐλάμβανον μαζὴ των, καὶ ὅ,τι καλὸν καὶ πολύτιμον πρᾶγμα ἐμπόρουν νὰ συνεπιφέρουν ἀκινδύνως· ἀλλὰ καὶ θησαυροὶ Ἀγίων λειψάνων, τοιοῦτοτρόπως μετεκομίσθησαν εἰς διάφορα μέρη ὑπὸ τῶν φυγόντων Χριστιανῶν. Τότε λοιπὸν, φαίνεται (*) μετεκομίσθη ὑπό τινος εὐλαβοῦς

(*) Φαίνεται λέγω, διότι δὲν ἔχομεν γραφικὴν τινα μαρτυρίαν, μήτε ὁ βίος τοῦ Ἀγίου ἀναφέρει τίποτε περὶ τούτου, πότε δηλαδὴ καὶ πῶς μετεκομίσθη τὸ Ἅγιον λείψανον ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν Χερσῶνα, καθὼς δὲν ἀναφέρει καὶ πότε ἐκ τῆς Χερσῶνος μετεφέρθη εἰς τὴν Χιλὴν· ὅπερ δὲ γράφομεν ἐδῶ εἰς τὸν βίον περὶ τῆς μετακομίσσεως τοῦ Ἀγίου εἰς τὴν Χερσῶνα, εἶναι ἀπλὴ πιθανολογία, καθότι συνέβησαν καὶ ἄλλα γὰ μεταφερθῶσι τοιοῦτοτρόπως.

Χρῆστικον καὶ τὸ μαρτυρικὸν λείψανον τοῦ Ἀγίου εἰς πόλιν τινὰ τοῦ Καρρὰ, ἥτοι τοῦ Κιριμίου, Χερσῶνα λεγομένη, ὅπου καὶ ἐγένοντο αὖθις πολλὰ θαύματα, καὶ θεραπείαι πολλῶν ἀνιάτων παθῶν καὶ ὀρθώστημάτων.

Κατ' αὐτοὺς τοὺς χρόνους ἔτυχεν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν Χερσῶνα πραγματευταὶ τινὲς Εὐρωπαῖοι, οἵτινες κοὶ διέτρυψαν οὗτοῦ ἱκανὸν καιρὸν, ἕως οὗ νὰ τελειώσουν τὰς ὑποθέσεις των. Βλέποντες δὲ τὰ καθημερινὰ θαύματα τοῦ Ἀγίου, ἔβαλαν σκοπὸν νὰ κλέψωσι τὸ θαυματουργὸν λείψανον τοῦ Ἀγίου, διὰ νὰ τὸ φέρουσι εἰς τὴν πατρίδα των πρὸς ὑπεράσπησιν καὶ βοήθειάν των. Εὐρόντες δὲ αὐτοῦ καὶ μάρμαρα καλὰ, τὰ ἠγόρασαν διὰ νὰ πτίσουν καὶ ναὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἀγίου, ὡσαύτως καὶ τινὰς ὥραίας κολῶνας. Καὶ διὰ νὰ ἀπατήσουν εὐκόλως τοὺς ἐντοπίους, κατεσκεύασαν ἐν σεντούχιον ἰσόμετρον καὶ παρόμοιον μὲ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον περιεῖχε τὰ Ἅγιον λείψανον.

Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβον τέλος αἱ ὑποθέσεις των, καὶ ἔμελλον νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ καράβιον, ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸ Ἅγιον λείψανον, ἀφῆσαντες τὰ σεντούχιον, ὅπερ αὐτοὶ ἔκτεμαν. Πλέοντες δὲ μερικὰς ἡμέρας εἰς τὸ πελάγος τῆς μαύρης θαλάσσης, καιρὸς ἐκείνιος τοῦς ἠνάγκαζε νὰ ἀράξωσι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος εἰς μίαν κωμόπολιν ὀνομαζομένην Χιλήν. Ἐκεῖ διὰ νυκτὸς φαίνεται ὁ Ἅγιος εἰς τὸ ὄραμα ἐκείνων, οἵτινες τὸν ἔκλεψαν, καὶ τοῖς λέγει. « Αὐριον τὸ πρωὶ νὰ μὲ ἐκβάλετε ἐδῶ εἰς τὰς τὴν τὴν χώραν, καὶ, νὰ μὲ ἀρήτετε καὶ ἐὰν χάμετε τὸν λόγον μου, θέλω σᾶς βοηθήσῃ νὰ πηγύνετε κατευόδιον εἰς τὴν πατρίδα σας, καὶ θέλω ἀκούῃ τὰς παρακαλέσεις σας, ὅταν μὲ ἐπικαλεῖσθε. »

Τὸ πρωὶ διηγούμενοι συναλλήλως τὸ ὄραμα, τὸ εὗρηκαν σύμφωνον εἰς ἑλοὺς ὅσοι τὸ εἶδον. Διαλογιζόμενοι δὲ τί νὰ κάμουν, πρῶτον μὲν ἀπερᾶσαν νὰ τὸ ἀρήτουν εἰς τὴν Χιλήν. Ὑστερον δὲ εἷς ἐξ οὕτων λέγει ἡμεῖς ἰδοκίμάταμεν τόσον κόπον, ἐκάμαμεν καὶ τόσα ἐξοδα διὰ νὰ τὸν ἔχομεν προστάτην εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ βοηθὸν εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἔπειτα τώρα νὰ τὸν ἀρήτωμεν ἐδῶ εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες διόλου δὲν ἐκοπίσαν εἰς τοῦτο, μηδὲ ἠξεύρουσι ὅποιος θηταυρὸς εἶναι, καὶ νὰ τὸν στερηθῶμεν ἡμεῖς.

Ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, μετενόησαν καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ δὲν εὐγάλαν τὸ Ἅγιον λείψανον ἔξω. Τὸ δὲ ἑπόμενον πάλιν ἐφάνη ὁ Ἅγιος εἰς αὐτοὺς, καὶ τοῖς λέγει. « Ἰδοὺ σᾶς λέγω πάλιν, νὰ μὲ ἐκβάλετε ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ ᾖς ἀκολουθήσῃ καὶ μὴ μία μεγάλη ζημία. » Αὐτοὶ δὲ παρακούσαντες πάλιν, ἔσυραν τὰ σιδηρὰ τῆς αὐγῆς, καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ ἐξέλθωσι ἀπὸ τὸν λιμένα, καὶ νὰ ἀναχωρήσουν. Ἀλλ' ἰδοὺ εὐθὺς ἐστηκώθη ἄνεμος σφοδρὸς

ἐναντίος, καὶ ταραχὴ μεγάλη τῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία τότεν ἠγριώθη, ὥστε δὲν ἐμπόρεσαν νὰ διαυθεντεύσωσι τὸ καράδιον κατ' οὐδένᾳ τρόπον· καὶ οὕτως ἔρριψαν τὰ κύματα τὸ καράδιον ἔξω, καὶ τελείως αὐτὸ κατεσύντριψαν. Ἀπὸ δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀνθρώπους, ἄλλοι μὲν ἐπνίγησαν, ἄλλοι δὲ ἐτώθησαν γυμνοὶ κλαίοντες τῇ συμφορᾷ των. Τὸ δὲ σεντούχιον μὲ τὸ ἄγιον λείψνον ἐφέσθη θείᾳ δυνάμει ὑπὸ τῶν κυμάτων ἔξω εἰς τὴν γῆν εἰς τόπον τινὰ παράμερον σῶρον καὶ ἀβλαβές.

Ὡς δὲ ἤκουσαν τὸν χαλασμὸν τοῦ καραβίου οἱ Χιλῖται, ἔρταμον εὐθύς εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ εὕρωσι τίποτε σάνιδιον, ἢ καρρία, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ συντρίμματα τοῦ καραβίου· περιερχόμενοι δὲ εὗρον τὸ σεντούχιον ἄδρευχον ἔξω εἰς τὴν γῆν. Ἐλπίζοντες δὲ νὰ εὕρωσιν ἐν αὐτῷ τίποτε πολύτιμα πράγματα τοῦ καραβίου, ἀνοίξαντες, βλέπουσι τὸ ἄγιον λείψνον σῶρον καὶ ἀβλαβές, καὶ πολλὴν θαυμασίον εὐωδίαν ἀναπέμπον· καὶ παρευθὺς τρέξαντες, τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν χώραν· ὥστε ἤκουσαν τοῦτο τὸ χαρμόσυνον εὐαγγέλιον, ἦλθον κάτω εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ σπουδῆς καὶ χαρᾶς μεγάλης, καὶ λαβόντες τὸ ἄγιον λείψνον, ἀνέβησαν αὐτὸ μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμωδιῶν. Ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἐφῆσαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ προσκυνήσαντες εὐλαβῶς τὸ κατασπασθῆσαν ὅλοι, τὸ ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ Ἀγίου βήματος, ὅπου εὐρίσκεται καὶ μέχρι τῆς σήμερον σῶρον καὶ ὁλόκληρον, καὶ θαυμασίως εὐωδιάζον, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν προσκυνούμενον.

Τὰ δὲ μάρμαρα καὶ αἱ κολῶναι, τὰ ὁποῖα ἠγόρασαν οἱ πραγματευταὶ διὰ νὰ κτίσωσι ναὸν τοῦ Ἀγίου εἰς τὴν πατρίδα των, ταῦτα λέγω βυθισθέντα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐκεῖ ὅπου ἐσυντρίφθη τὸ καράδιον, φαίνονται καὶ μέχρι τῆς σήμερον βυθισμένα, καὶ σωζόμενα πρὸς μαρτυρίαν τοῦ θαύματος, ἅτινα δεικνύονται ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Χιλῆς πρὸς τοὺς ὅσοι πηγαίνουν εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἀγίου.

Καὶ ὁ μὲν ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὁμολογητὴς Εὐθύμιος· τοιαύτην λαμπρὰν τράπεζαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀγώνων αὐτοῦ παρέθηκεν εἰς ἡμᾶς σήμερον, ὦ φιλέορτοι ἀκροαταί! ἠκούσατε ὁποῖαν ζωὴν ἔζητεν ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, ὁποῖα θεάρεστα φρονήματα εἶχεν εἰς τὴν παιδικὴν αὐτοῦ ζωὴν, ὁποῖους σκοποὺς ἔβαλεν εἰς τὴν νεότητά του, ὁποῖα ἔργα κατώρθωσεν εἰς τὴν ἀνδρικήν του ἡλικίαν, καὶ ὁποῖους κόπους καὶ μόχθους ἀνέλαβεν ἀρχιερατεύσας! τρίς ἐξορίσθη ὁ τρισόλβιος! καὶ τέλος ἠκούσατε καὶ τὴν καλὴν καὶ λαμπρὰν ὁμολογίαν αὐτοῦ· βλέπετε δὲ ὀρθοπλασματικῶς, καὶ προσκυνεῖτε καθ' ἡμέραν καὶ τὸ πολυάθλον αὐτοῦ σῶμα, τὸ ὁποῖον

ἄρρητον εὐωδίαν ἐκπέμπων πηγάζει ἀφθόνως τὸν ἁγιασμόν, καὶ παντοίων ἁρρώστισματων τὴν θεραπείαν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχομένους, καὶ προσκυνοῦντας εὐλαβῶς καὶ κατασπαζομένους αὐτὸ μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων. Καὶ τώρα συγχορεύει ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετὰ Ἀγγέλων ὡς ἀγγελικὴν ζήσας διαγωγὴν ἐπὶ τῆς γῆς· μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ὡς κηρύξας ἀποστολικῶς τὸν θεῖον λόγον ἐναντίον βασιλέων καὶ τυράννων, μετὰ τῶν ἀσκητῶν, ὡς νεκρώσας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς μὲ τὴν νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς· μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ λειτουργοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· μετὰ τῶν Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, ὡς ὁμολογήσας τὴν καλὴν ὁμολογίαν, καὶ τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον ὑπομείνας γενναίως.

Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ Χριστιανοί ! οἵτινες ἐορτάσαμεν θεία χάριτι τὴν χαρμόσυνον μνήμην τοῦ θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, πρέπει νὰ τιμήσωμεν τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην ὃχι μὲ φαγοπότια, ἀλλὰ μὲ λειτουργίας· ὃχι μὲ χοροὺς καὶ τραγῳδία, ἀλλὰ μὲ ὕμνους καὶ δοξολογίας πνευματικὰς· ὃχι μὲ ἐξοδα ἄστωτα καὶ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ μὲ ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς ἀδελφούς μας. Τοιοῦτοτρόπως κάμνοντες, παρὰ μὲν Θεοῦ θέλομεν ἔχει σωτηρίαν ψυχικὴν, καὶ εὐτυχίαν σταθεράν καὶ πολυχρόνιον· παρὰ δὲ τοῦ Ἀγίου ἱκετηρίαν καὶ πρεσβείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Σὺ δὲ, θειότατε Ἱεράρχα, Πατὴρ καὶ προστάτα ἡμῶν Ὁμολογητὰ Εὐθύμιε, ὅστις ἐδόξασες τὸν Θεὸν μὲ τὴν κατὰ Θεὸν τιμίαν ζωὴν σου, καὶ μὲ τὴν λαμπράν σου ὁμολογίαν, καὶ ὅστις ἐδοξάσθης ὑπὸ Θεοῦ διὰ τῶν θαυμασίων, φύλαττε, δεόμεθα τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ παντὸς κινδύνου, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἵνα ἐτησίως ἐορτάζωμεν μὲ χαρὰν καὶ εἰρήνην τὴν ἱερὰν μνήμην σου, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. !

Ὡδὴ ζ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία, συντραφέντες δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες· πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραιοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἀγγελος, ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, Οὐρανῶν στρατεύματα, δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Χριστὸς ἔλαμψεν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποιμένες, διελθόντες ἰδῶμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστὸν. Βηθλεὲμ καταλαβόντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

ΙΕρωσύνης ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας· εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

ΣΥ ἐφελκύσω, χάριν τοῦ Θεοῦ Πρωτομάρτυρος, οὐπερ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητῆς, εὐλογεῖαις ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνιλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

ΣΤήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς πίστεως, πάσις προσβολαῖς Παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας· εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε! διὰ σοῦ γὰρ δέδοτε ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασίαι.

Οἱ παῖδες εὐσεβείας. Καὶ τῷ Παντάνακτος.

Ὡδὴ ἡ.

Ὁ Εἰρμός.

Θλύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμιнос τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεό-

τητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψω-
μεν· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ Παῖδας, δορυκτῆτους Δαβὶδ ἐκ
Σιῶν, ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμπει δὲ Μάγους Παῖδας, τὴν τοῦ
Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
μέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερι-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟΡγανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἤδον ἐν νόθοις οἱ
Παῖδες Σιῶν· Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν, καὶ μουσικῶν
ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστὸς διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
μέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς βασιλίδος Σιῶν, καὶ δορυκτῆτον ὄλβον
ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς, ἐν Σιῶν δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς
ἐν ἀστέρι ὁδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἐνυμνοῦντες ἀνα-
μέλψωμεν, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ες τῆς ἐπὶ βήματος στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε,
τὸν τελειότατον ὄρον γὰρ, ἐμέλετῃσας θεόληπτε, ὥσπερ ἐλό-
μενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων· πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκτῆσω ψυχὴν,
φαιδρὸν τὸ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵ-
ματος Εὐθύμιε, πρὸς βασιλεῖς θεοστυγεῖς, ἀντιταξάμενος καὶ
κρυζαζών· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται τὸν Κύριον.

Επέθεντο μάκαρ ἐπὶ σέ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοί, τοῦ θανατῶσαί σε,
παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς
τὸν τεχθέντα λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου μητρὸς ἀνεβόα· πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΙΔοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασίαι.

Θάύματος ὑπερφυοῦς· καὶ Μήτηρ ἀφλέκτως.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον, οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον θρόνον χειρουβικὸν τὴν παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο ἐν γῇ, γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, Παιδίον ἀναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

ΗΚρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρόμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὄρμον, μετέστης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν, ὥςπερ γὰρ στρουθίον ἐρρύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ρυσάμενον· Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἰγλῆς τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἀνατολῆς πεφωτισμένους, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὐ τῶν μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἀγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Εχων πρὸς Θεὸν παρρησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἵτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὕμνοῦσι παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς θεότητος Χριστὸν, Θεογεννητορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Καταβασία.

Μυστήριον ξένον. Καὶ Στέργειν μὲν ἡμᾶς.

Ἐξαποστηλάριον, τοῦ Ἀγίου.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὼ ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, τεχθέντι Βασιλεῖ ἡμῶν, ὠροφορήσας εὐκλεῶς, τῶν ἀρετῶν μυρεψικῇ, σμυρνολιβάνῳ Ὅσιε, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, ἐνθέως ἀπείληφας.

Τῆς Ἑορτῆς.

Επεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὖρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱσθῶμεν σίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν

γ'. σιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'.

προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος πλ. δ'.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον, καὶ νοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φερμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

ΚΥριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας· καὶ ἐν σπηλαίῳ παρώκη-
σας· ὁ οὐρανὸν ὡς θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης, ὃν στρα-
τιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης
ὡς εὖσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν, δόξασοι.

ΠΩς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ
Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀναφῆς ψηλαφᾶται, καὶ
ὁ ἄναρχος ἄρχεται· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται.
Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀγίου ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ΕΤι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ καὶ ἀτμί-
ζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεορρήμων Εὐθύμιε.
τῶν σῶν πηγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἰκεσίας νῦν
προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε,
καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσας, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

ΔΩρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ καὶ σαρκὶ νη-
πιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, Ἱεραρ-
χίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως· Πί-
στιν ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀρῥαγῇ, ὄντως καὶ
ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθεί-
ας διδάγματα, θεοδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα, τῆς
εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος, ὀρθοδοξίας κρηπὶς ἀκράδαντος,
στόμα μελίρρυτον, θησαυρὸς φρονήσεως, Ἐκκλησιῶν, Σάλπιγξ
μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Ἀγίου.

ΤΩ τῆς ἀκραιφνοῦς πίστεως φέγγει, ταῖς τῶν θείων Γραφῶν
ἐγκύψας θεηγορίαις, τῶν ἐπὶ Χριστοῦ ἀσυγχύτως συνελθουσῶν
δύω φύσεων ἐμυήθης τὴν καθ' ὑπόστασιν ἑνωσιν· καὶ ταύτης
ἐκάτερα τὰ ιδιώματα εὐσεβῶς διακρίνων, τὴν τῶν θείων Εἰκό-
νων προσκύνῃσιν καὶ τιμῇν, ἔργοις καὶ λόγοις ἐκήρυξας, Ἱερο-
μάρτυς Εὐθύμιε ὁθεν· καὶ ἐξορίαις πικραῖς ὑπὲρ αὐτῶν προσο-
μιλήσας, καὶ μαρτυρικαῖς ἀγλαίαις κοσμιθεὶς. Χριστῷ τῷ Θεῷ
νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ παρθένου συνάπτεται· σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεέμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται· σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύων αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ, καὶ σμύρνῃ, καὶ λιβάνῳ. δι' οὗ ψάλλομεν. ὁ σαρχοθεὶς ἐκ Παρθένου Χριστὲ ὁ Θεός, σῶτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἀγίου ἡ ζ'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας
καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς
κανδύλας τοῦ Ἀγίου, εἰς ἁγιασμόν αὐτῶν.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε αἰ χορεῖται τῶν εὐσεβῶν, ὕμνοις ἐγκωμίων, καταστέψωμεν εὐλαβῶς, Εὐθύμιον ὄντως, τὸν θεῖον Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα Κυρίου, τὸν μεγαλῶνυμον.

Ἔτερον.

Σεβας ἀπονέμων τῷ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκτυπώματι σχετικῶς, πικραῖς ἐξορίαις, ἡλάνθης θεοφόρε, καὶ θάνατον ὑπέστης, Πάτερ Εὐθύμιε.

ΤΕΛΟΣ.

